

Bądź wytrwałym

Już od samego dzieciństwa mądrzy ludzie: rodzice, nauczyciele, zachęcali nas do wytrwałości: *Musisz być wytrwałym w tym co robisz*. Słyszą to dzieci, które wykonują trudne zadania domowe, które uczą się gry na instrumentach muzycznych. Jak wiele czasu trzeba poświęcać na ćwiczenia. Wytrwałość znaczy w życiu bardzo wiele. W małżeństwie, w kapłaństwie, w realizacji różnych celów życiowych. Bez wytrwałości trudno cokolwiek osiągnąć. Pracodawcy narzekają na młodych, którzy po kilku dniach uciekają z podjętej pracy. Młodzi księża, kilka lat po święceniach, w zderzeniu z rzeczywistością, porzucają podjęte życiowe zobowiązania. Tak wiele słyszymy o nietrwałych małżeństwach, rozpadających się z dowolnego powodu. Wytrwałość nie jest ostatnią deską ratunku, jest raczej tą cechą człowieka, która pomaga mu osiągać najpiękniejsze cele, mimo pojawiających się w życiu trudności. Człowiek wytrwały to nie jest istota nieczuła; tak jak każdy przeżywa ból, cierpienie, doświadcza różnych przeciwności i trudności życiowych, i rozczarowań. To wszystko jednak nie zmienia kierunku jego życia, nie załamuje się, dalej dąży do obranego celu. W tym dążeniu pomaga mu jego wytrwałość. Ktoś powiedział, że *wytrwałość i milczenie to największe cnoty człowieka*. Chyba najwyraźniej widzimy to w życiu Matki Najświętszej, wytrwałej i milczącej, także w życiu wielu świętych i błogosławionych. Oznacza to, że wytrwałość człowieka zakotwiczona w zaufaniu Panu Bogu potrafi przenosić całe góry trudności. **[prob.]**